

РЕШЕНИЕ

№ 65

гр. Габрово, 07.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ГАБРОВО в публично заседание на десети януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Гергана Любч. Антонова Попова

при участието на секретаря Красимира Ат. Николова като разгледа докладваното от Гергана Любч. Антонова Попова Гражданско дело № 20224210100010 по описа за 2022 година

Предявени са обективно съединени иски по чл.422,ал.1 от ГПК.

В исковата молба се твърди, че между страните бил сключен договор за кредит за покупка на стоки или услуги № CARD-18114735 от 21.09.2020г. с код на усвояване CREX-18114711, по който ответникът дал съгласието си, освен посочения усвоен кредит да му бъде отпуснат и револвиращ потребителски кредит под формата на кредитна карта MasterCard. Ответникът активирал предоставената му кредитна карта №18114735, с максимален кредитен лимит в размер на 700 лева. Ответникът преустановил редовното обслужване на кредитната карта на 01.12.2020г., когато е последното му плащане по нея, като балансът на картата бил в размер минус 625.96лева. По картата не били платени: главница в размер на 765.11лв. и мораторна лихва за периода 06.04.2021г. – 16.10.2021г. в размер на 41.18лв..

За неплатените суми ищецът се снабдил със заповед по чл. 410 ГПК с № 912/02.11.2021г. по ч.гр.д. №1866/2021г. на РС-Габрово, връчена редовно по чл. 47, ал. 5 от ГПК, при което възникнал правен интерес от предявяване на настоящите иски в срока по чл. 415, ал.1 от ГПК. Моли се за уважаването им. Претендират се разноси.

В срока по чл. 131 ГПК, от особения представител на ответника е постъпил отговор на исковата молба, с който оспорва изцяло както по основание, така и по размер предявените от ищцовото дружество иски. Излага възражения, които се изразяват в следното:

В представения по делото ДПК липсва подпис от страна на ответницата, т.е. не е налице съгласие за неговото сключване.

Не е налице и доставка на потребителската стока по смисъла на чл. 27, ал. 2, изр.1 от ЗПК, поради което за ответницата не са възникнали задължения по ДПК.

Договорът съдържа неравноправни, съответно недействителни спрямо кредитополучателя клаузи. Такива вероятно се съдържат и в ОУ към него, които обаче не са

представени от ищцовата страна.

В случай, че съдът, въпреки възражения възприеме правоотношението по ДПК за валидно възникнало и задължило ответницата, то моли да се обсъди прилагането на чл.23 от ЗПК. Съгласно чл. 26, ал. 4 от ЗЗД, нищожността на отделни части не влече нищожност на договора, когато те са заместени по право от повелителните правила на закона или когато може да се предположи, че сделката би била сключена недействителните ѝ части. С оглед характера на посочените неравноправни клаузи и тяхното значение за процесното възмездно правоотношение, в случая не е приложима нормата на чл. 26, ал. 4 от ЗЗД и нищожността на посочените по-горе клаузи от процесния договор обуславя недействителността му изцяло. Съгласно чл. 23 от ЗПК, когато договорът за потребителски кредит е обявен за недействителен, потребителят връща само чистата стойност на кредита, но не дължи лихва или други разходи по същия. В случай, че настоящият състав сподели тезата за цялостна недействителност на процесния договор, то следва да се обсъди каква сума всъщност е усвоена от потребителя, респективно каква сума действително се дължи на кредитодателя в случай, че по делото се докаже доставката на посочената потребителска стока, доколкото липсва информация ответницата да е ползвала други суми по издадената кредитна карта, то чистата стойност на кредита следва да се равнява на цената закупената потребителска стока 599лв. За да приложи чл. 23 от ЗПК, съдът следва да добие информация и относно направените от ответника погашения и тяхното разпределяне по пера, които при прилагане на чл. 23 ЗПК, следва да се приспадат изцяло от сумата, определена за чиста стойност на кредита по смисъла на чл. 23 от ЗПК. Документация, съдържаща цитираната информация, се намира в ищцовото дружество. От текста на исковата молба става ясно единствено, че ответницата е заплатила 2 бр. вноски съгласно погасителния план, т.е. сума в общ размер от 233.06лв. Това твърдение е подкрепено с доказателства.

Съдът, след като обсъди събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, приема за установено от фактическа страна следното:

Видно от приложеното по делото ч. гр. д. №1866/2021г., по описа на РС-Габрово, в полза на ищеца е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК с № 912/02.11.2021г. за сумата от 765.11лева - главница, дължима по договор за револвиращ потребителски кредит под формата на кредитна карта Master Card с №CARD-18114735; мораторна лихва в размер на 41.18лева за периода от 06.04.2021г. до 16.10.2021г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на постъпване на заявлението в съда – 01.11.2021г. до окончателното погасяване, както и разноските по делото в размер на 25.00 лева - държавна такса и 50.00 лева - юрисконсултско възнаграждение. Доколкото заповедта е връчена на длъжника по реда на чл. 47, ал. 5 ГПК, чрез залепване на уведомление на постоянния му адрес, на ищеца е указано да предяви иска по чл. 422 ГПК, което е сторено в срок.

По делото са представени като доказателства: договор за кредит за покупка на стоки или услуги с номер CREX -18114711 от 21.09.2020г., сключен между БНП Париба Пърсънъл Файненс С.А., клон България, ЕИК 204915054 и ответника М. М. К.; Договор за отпускане на револвиращ потребителски кредит, издаване и ползване на кредитна карта CARD-18114735 от 21.09.2020г., в т. 1, на който е посочено, че кредиторът отпуска на кредитополучателя револвиращ кредит в размер на 700 лева, при годишна лихва и такси за ползването му посочени в договора, като в т. 2 от същия е посочено, че кредиторът издава на кредитополучателя кредитна карта Мастъркард; съгласие за обработка на лични данни във връзка с искане за отпускане на кредит или сключване и изпълнение на договор за потребителски кредит CREX -18114711; декларация за предоставяне на лични данни и информация за тяхната обработка във връзка с искане за отпускане на кредит или сключване

и изпълнение на договор за потребителски кредит CREX -18114711; стандартен европейски формуляр за предоставяне на информация за револвиращ потребителски кредит и издаване и ползване на кредитна карта; приложение към договор за потребителски кредит, отпускане на револвиращ потребителски кредит, издаване и ползване на кредитна карта CARD-18114735 от 21.09.2020г; последна покана от 09.04.2021г., адресирана до ответника, с която същият е уведомен, че плащането на вноските по договора е преустановено на 01.12.2020г., като сумата дължима по кредитна карта Мастъркард -18114735 е в общ размер на 765.11лева; обратна разписка от 30.09.2020г. по пратка №1051025865999 с описание: CARD-18114735; месечно извличение по кредитна карта от 15.03.2021г. и месечно извличение по кредитна карта от 30.12.2021г.

От представените по делото писмени доказателства се установява, че по силата на Договор за потребителски кредит, отпускане на револвиращ потребителски кредит, издаване и ползване на кредитна карта CREX – 18114711 от 21.09.2020г., БНП Пърсънъл Файненс ЕАД е предоставило паричен кредит на М. М. К. в размер на 625.96лева за закупуване на готварска печка „ВЕКО“. В договора е предвидена възможност кредиторът да предостави за ползване на кредитополучателя кредитна карта с максимален кредитен лимит до 700лева при определени условия. Уговорено е, че задължения, произтичащи от договора и свързани с ползването на кредитна карта ще възникнат само след активиране от страна на кредитополучателя на издадена кредитна карта.

По делото е представено приложение към Договор за потребителски кредит, отпускане на револвиращ потребителски кредит, издаване и ползване на кредитна карта от 21.09.2020г., в което са посочени номер на договора за кредит – CREX – 18114711 и друг номер – CARD-18114735, страни: БНП Пърсънъл Файненс ЕАД – кредитор и Мгадалена М. К. – кредитополучател, размер на револвиращ кредит – 700лева, условия за ползване и погасяване на кредита. Приложението е подписано само за кредитора.

От изслушаното и прието от съда заключение на вещото лице по допуснатата ССчЕ, неоспорено от страните, се установява, че усвояването на сума по главницата за процесния период е в размер на 625.96 лева. Няма данни за извършени плащания по кредита. Размерът на непогасените задължения по кредита е: 765.11лева за главница и сумата 37.68лв.-мораторна лихва за периода 06.04.2021г. до 16.10.2021г. В експертизата не се съдържат данни касаещи индивидуализиращи признаци на кредитна карта, в т.ч. вид, номер, срок на валидност, картодържател.

При така установената по делото фактология, съдът намира от правна страна следното:

Ищецът основава претенцията си на представения по делото договор за кредит за покупка на стоки или услуги с номер CREX -18114711 от 21.09.2020г. и договор за отпускане на револвиращ потребителски кредит, издаване и ползване на кредитна карта карта CARD-18114735 от 21.09.2020г. Процесният договор за кредит номер CREX -18114711 от 21.09.2020г. представлява договор за потребителски кредит, уреден в разпоредбите на чл. 9 от ЗПК, съгласно който кредиторът предоставя или се задължава да

предостави на потребителя кредит под формата на заем, разсрочено плащане и всяка друга подобна форма на улеснение за плащане. При твърдяно от ищеца облигационно правоотношение възникнало от вид договор за заем, в който случай потребителят на този кредит действа извън рамките на своята професионална или търговска дейност, а кредиторът пък действа по занятие, т.е. предоставянето на кредити е основният му предмет на търговска дейност, следва да се прилагат изискванията на ЗПК. Съгласно чл. 10 от ЗПК договорът трябва да е сключен в писмена форма на хартиен или друг носител. Представените по делото на хартиен носител договор за кредит за покупка на стоки или услуги с номер CREX -18114711 от 21.09.2020г., договор за отпускане на револвиращ потребителски кредит, издаване и ползване на кредитна карта CARD-18114735 от 21.09.2020г., стандартен европейски формуляр за предоставяне на информация за револвиращ потребителски кредит и издаване и ползване на кредитна карта и приложение към договор за потребителски кредит, отпускане на револвиращ потребителски кредит, издаване и ползване на кредитна карта CARD-18114735 от 21.09.2020г., не доказват да е налице валидно облигационно правоотношение между страните, тъй като нито един от изброените документи, не е подписан от ответника и като такива не могат да му се противопоставят. Във връзка с посоченото, върху гореизброените документи, че същите са „Електронно подписани“ от ответника, следва да се посочи и, че електронното изявление, се счита за подписано при условията на чл. 13, ал. 1 ЗЕДЕУУ – електронен подпис е електронен подпис по смисъла на чл. 3, т. 10 от Регламент /ЕС/ № 910/2014. Според посочената разпоредба „електронен подпис“ означава данни в електронна форма, които се добавят към други данни в електронна форма или са логически свързани с тях, и които титулярят на електронния подпис използва, за да се подписва. Същевременно по делото липсват технически или електронни записи в подкрепа на посоченото върху документите, същите да са сключени електронно, че същите са приети от ответника, както и да е предоставена, респ. получена от ответника преддоговорна информация и същият да се е съгласил с нея, нито доказателства, от които да се установи съдържанието на електронните документи, ако такива са били съставени, съответно авторството на изявленията, твърдени да са направени от ответника. Затова и при съобразяване на разпоредбата на чл. 180 от ГПК, едностранно извършеното от ищеца вписване в договора на данните на ответника, който не носи подпис на същия, не се ползва с доказателствена сила.

По изложените съображения, съдът намира, че не е налице валидно сключен договор за заем. Всички доказателства, в своята съвкупност сочат на този извод на съда, че ответникът по никакъв начин не е сключвал договор за заем с ищцовото дружество. Представените писмени доказателства, в които са обективирани условията за сключване на договора, не съдържат подпис на ответника, поради което не може да се приеме, че е налице облигационна връзка между страните.

Освен изложеното, следва да се има предвид, че договорът за заем е реален договор, поради което елемент от фактическия състав на неговото сключване е действителното предаване на сумата. Следва да се посочи също така, че от приложената по делото обратна

разписка от 30.09.2020г., не може да се приеме, че на ответника са предадени кредитна карта, договор за отпускане на револвиращ потребителски кредит, издаване и ползване на кредитна карта CARD-18114735 от 21.09.2020г. и приложение към договор за потребителски кредит, отпускане на револвиращ потребителски кредит, издаване и ползване на кредитна карта 21.09.2020г.. Не са описани конкретните изпратени на ответника документи, поради което и от представените по делото доказателства не би могло да се направи категоричен и безспорен извод, че издадената от кредитора кредитна карта е била получена от ответника, както и, че именно последният е извършвал трансакции, усвоявайки предоставения му кредитен лимит. Що се отнася до представените по делото извлечения от сметка, то същите представляват едностранно изготвени електронни документи на хартиен носител.

Съгласно чл. 10, ал. 1 от ЗПК договорът за потребителски кредит се сключва в писмена форма, на хартиен или друг траен носител, по ясен и разбираем начин, като всички елементи на договора се представят с еднакъв по вид, формат и размер шрифт – не по-малък от 12, в два екземпляра – по един за всяка от страните по договора. По делото не са ангажирани доказателства за наличие на подписан между страните договор за револвиращ кредит, отговарящ на посочените изисквания. Съгласно чл. 22 от ЗПК, когато не са спазени изискванията на [чл. 10, ал. 1](#), [чл. 11, ал. 1, т. 7 - 12 и 20](#) и ал. 2 и [чл. 12, ал. 1, т. 7 - 9](#), договорът за потребителски кредит е недействителен. При това положение ищецът не е доказал твърдения в исковата молба правопораждащ спорното право юридически факт, а именно възникването на валидно договорно правоотношение между него и ответника, по силата на което последният е получил в заем претендираната сума със задължение да я върне ведно с уговорените лихви, такси и разноски. В случая не се касае за договор, сключен под отлагателно условие – активиране на издадената кредитна карта, тъй като изобщо липсва валидно сключен договор за револвиращ кредит. Активирането на кредитна карта е конклюдентно действие, което не може да замести изискванията на закона относно формата за сключване на договор за потребителски кредит.

С оглед на гореизложеното, съдът намира, че ищецът не е доказал съществуването на сключен между страните договор за заем при посочените условия, респективно и наличието на акцесорно вземане, каквото е претендираното обезщетение за заплащане на мораторна лихва. Ето защо предявените искове следва да бъдат отхвърлени изцяло като неоснователни и недоказани.

Поради извода за неоснователност на предявените установителни искове, поради липса на валидно възникнало между страните облигационно правоотношение, то безпредметно е обсъждането на останалите възражения на ответника за недължимост на процесното вземане.

С оглед изхода на спора, разноски се дължат в полза на ответника на основание чл. 78, ал. 3 ГПК, но такива не се претендират и доказват, поради което не следва да му се присъждат.

По изложените мотиви, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ изцяло предявените от „БНП Париба Пърсънъл Файненс“ С.А., чрез „БНП Париба Пърсънъл Файненс“ С.А., клон България, ЕИК204915054, със седалище и адрес на управление: гр. София, ж.к. Младост 4, Бизнес Парк София, сгр.14, представлявано от Димитър Тодоров Димитров, с пълномощник: юрисконсулт Н. А. М. против М. М. К., ЕГН*****, с адрес: с.*****, общ.Габрово, ул.”*****” №36, с особен представител: адвокат Н. Д. от АК-Габрово, обективно съединени установителни искове по чл. 422,ал.1 от ГПК, за признаване на установено в отношенията между страните, че М. М. К. дължи на „БНП Париба Пърсънъл Файненс“ С.А. чрез „БНП Париба Пърсънъл Файненс“ С.А., клон България, следните суми: сумата от 765.11лева /седемстотин шестдесет и пет лева и единадесет ст./-главница, дължима по договор за револвиращ потребителски кредит под формата на кредитна карта Master Card с номер CARD-18114735; мораторна лихва в размер на 41.18лв. /четиридесет и един лева и осемнадесет ст./ за периода от 06.04.2021г. до 16.10.2021г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на постъпване на заявлението в съда – 01.11.2021г. до окончателното погасяване, за които суми е издадена Заповед № 912/02.11.2021г. за изпълнение на парично задължение по чл. 410 по ч. гр. д. № 1866/2021г. на РС-Габрово, като неоснователни и недоказани.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Габровски окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Габрово: _____